

Як усе почалося

Муля й Манюня в Італії

Жили собі дві киці — Муля й Манюня. Манюня була сіренька з чорними смужечками, а ротик мала білий, наче припудрений. Муля ж була чорна-чорнісінька, без жодної плямки. Ну хіба що очі мала зелені та кінчик хвостика — ніби вмочений у сметанку. Киці дружили і часто ходили одна до одної в гості.

Приходить якось Муля до Манюні та й каже:

— Манюню, я знайшла на килимі грошик. Їдьмо до Рима!

— Їдьмо! — радо погодилася Манюня і спитала: — А де це?

— Це в Італії. Країна така, — пояснила Муля. — Неси карту, покажу.

Манюня мерщій полізла до портфеля своєї хазяйки Тетянки й дістала карту. Киці розгорнули її на підлозі, і Муля тицьнула лапкою:

— Ось.

— Ой, яка гарненька, схожа на Тетянчин чобіток, — розчулилася Манюня. — Аж раптом вона згадала, що вже виросла й не влазить у хазяйчин чобіток. Тож смугаста киця засмучено зітхнула: — Але ж ми не вліземо в цю Італію.

Муля засміялася. Вона була старша за подругу і вже вміла читати. Тому геть усе знала з книжок і охоче пояснила:

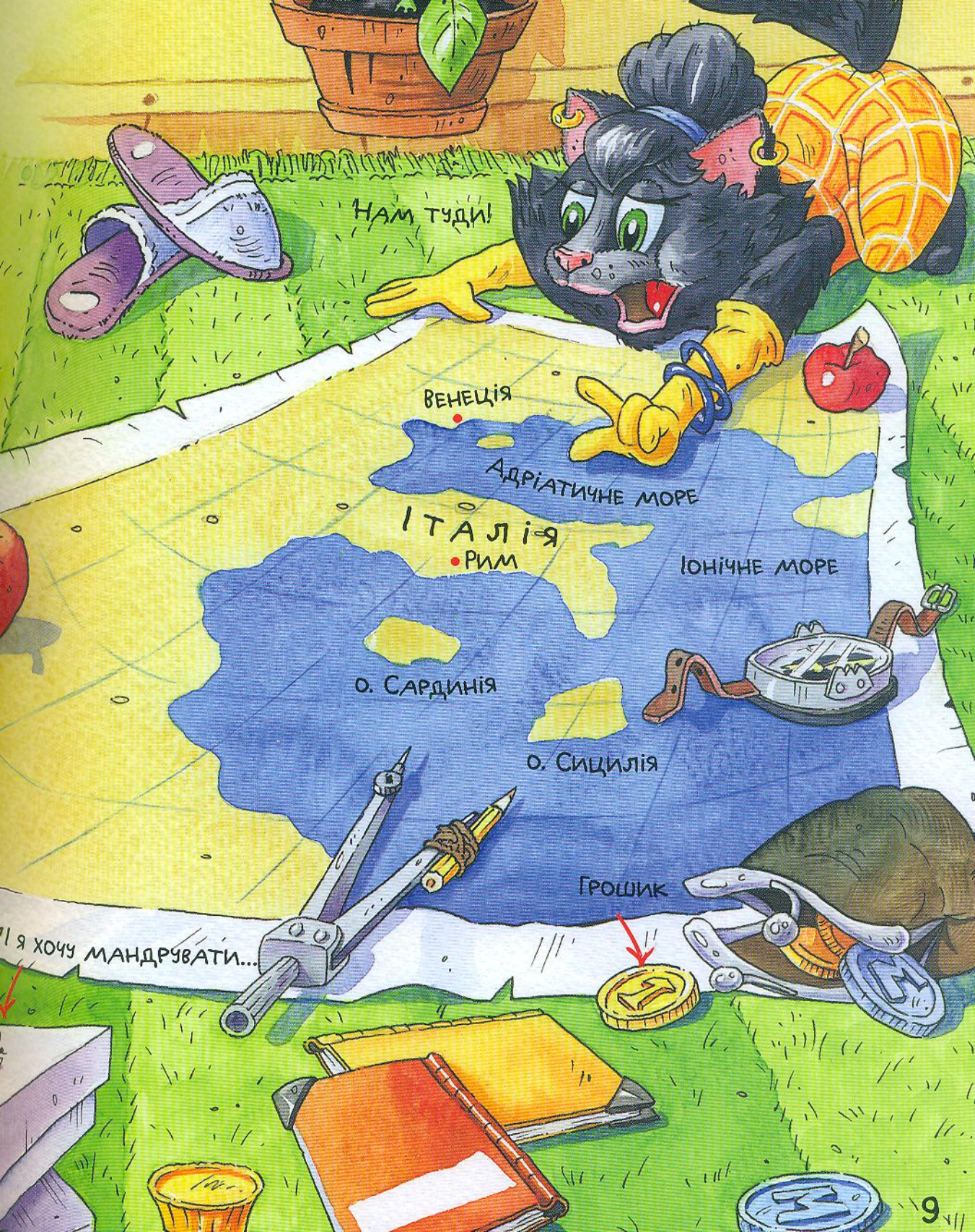
— Це ж карта.

На ній навмисно малюнки маленькі, щоб усі-усі країни помістилися.

А насправді Італія велика.

Ми поїдемо туди на автобусі.

НАМ ТУДИ!

ВЕНЕЦІЯ

АДРІАТИЧНЕ МОРЕ

ІТАЛІЯ

• РИМ

ІОНІЧНЕ МОРЕ

О. САРДИНІЯ

О. СИЦИЛІЯ

ГРОШИК

...я хочу МАНДРУВАТИ...

МАРКІЗ
СПІВАЄ.

— Ге-няв-ально, — нявкнула Манюня та, знітившись поспішила виправитися: — Тобто, геніально.

Киці сіли в автобус і поїхали. Ось їхали вони, їхали, аж бачать: велике місто.

МАРКІЗ!..